

คู่มือท่องเที่ยว

ใน

นครศรีธรรมราช

นครศรีธรรมราช เมืองใหญ่ที่สำคัญของภาคใต้มาตั้งแต่สมัยโบราณและยังคงเป็นจังหวัดที่มั่งคั่งทางเศรษฐกิจตราบนานับ ด้วยทำเลที่ตั้งอันเหมาะสมกับการตั้งชุมชน เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งผืนป่าเขาหลวงที่เป็นต้นน้ำลำธาร

สำคัญของภาคใต้ มีชายฝั่งทะเลที่เปิดรับความอุดมสมบูรณ์จากท้องทะเล และเป็นท่าเรือที่สำคัญต่อการเดินเรือสมัยโบราณ อีกทั้งยังเป็นเมืองที่ร่ำรวยด้วยศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดงามที่สืบเนื่องกันมาช้านาน

คุณสมบัติที่มากมายเหล่านี้ทำให้นครศรีธรรมราชได้เติบโตเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญยิ่งของภาคใต้ไป ด้วยเพราะเป็นดินแดนที่พร้อมสมบูรณ์สำหรับการเดินทางท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นคนชอบศิลปวัฒนธรรม ชอบสัมผัสธรรมชาติ ชอบพักผ่อนสบาย ๆ กับท้องทะเล หรือกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศรวมไปถึงคนที่เป็นนักกินนักชิม นครศรีธรรมราชก็มีทุกสิ่งที่จะไม่ทำให้ต้องผิดหวัง

คู่มือชุด “เข้าใจเที่ยว เข้าใจถิ่น” นครศรีธรรมราชฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อหวังจะให้ท่านใช้เป็นแนวทางเพื่อความเข้าใจเมืองอันมีเสน่ห์ของภาคใต้แห่งนี้ แม้จะนำเสนอได้เพียงบางส่วนของที่น่าสนใจด้วยหน้ากระดาษมีจำกัด ก็หวังจะทำให้ท่านรู้จักนครศรีธรรมราชแห่งนี้มากขึ้นก่อนที่จะเดินทางไปสัมผัสจริง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้จัดตั้งสำนักงาน ททท. ภาคใต้ เขต 2 อยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชแห่งนี้เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว และเป็นศูนย์กลางของข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ นครศรีธรรมราชและจังหวัดใกล้เคียง

ท่านที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมโทรศัพท์สอบถามได้ที่ (075) 346-515-6 โทรสาร (075) 346-517

เมืองอังกามสง่าของพระราชผู้ทรงธรรม

คำพังเพยซึ่งเปรียบเปรยภูมิประเทศในพื้นที่ภาคใต้ว่า "พัทลุงมีควน นครมีท่า ตรังมีนา สงขลามีบ่อ" เหมือนจะเป็นคำบอกเล่าที่ยืนยันว่านครศรีธรรมราชนั้นเป็นเมืองท่าที่สำคัญของภาคใต้มาแต่ครั้งโบราณด้วยทำเลที่ตั้งอันเหมาะสม และอุดมสมบูรณ์ ทำให้ผืนแผ่นดินแห่งนี้เป็นแหล่งก่อตั้งชุมชนที่สำคัญมาแต่ครั้งโบราณโดยค้นพบหลักฐานทางโบราณคดีร่องรอยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์เมื่อหลายพันปีก่อน ทั้งเครื่องมือหินแบบกะเทาะหยาบและขัดแต่งอย่างประณีต

แต่รอยจารึกที่เล่าขานถึงความรุ่งเรืองของดินแดนแห่งนี้กระจางชัดขึ้นเมื่อเข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์ที่มีหลักฐานการบันทึกเรื่องราวพุทธศตวรรษที่ 5 ปรากฏชื่อเมืองท่าสำคัญที่รู้จักกันในหมู่พ่อค้า นักเดินเรือหรือชาวอินเดียนามเมือง ตามพหุलिङ्ग หรือ ตมลึง ตมลึงคาม และตามพหุलिङ्गเกศวร ในขณะที่พงศาวดารลังกาเรียก ตัมพรัฏฐะชวกะ สิริธรรมนคร และศรีธรรมราช ในขณะที่พ่อค้าชาวอาหรับจากตะวันตกออกกลางเรียกดินแดนแห่งนี้ว่าซาบากะ หรือซาบัก

ในขณะที่ราวพุทธศตวรรษที่ 9-10 มีหลักฐานบันทึกของพ่อค้าชาวจีนที่เรียกเมืองท่าแห่งนี้ว่าตังมาหลิง ตันมาลิง โฮลิง หรือโหลิง แต่ไม่ว่าจะเป็นชื่อใดก็หมายถึงเมืองท่าแห่งแคว้นตามพหุलिङ्ग หรือที่นักโบราณคดีสันนิษฐานว่ามีศูนย์กลางตั้งอยู่บริเวณปากอ่าวนครศรีธรรมราชที่เรียกว่า เมืองท่าเรือ หรือตำบลท่าเรืออำเภอเมืองนครศรีธรรมราชในปัจจุบัน ด้วยทำเลที่ตั้งของเมืองท่าที่เป็นชุมทางเชื่อมระหว่างพ่อค้าชาวจีน กับพ่อค้าชาวอินเดีย ชาวอาหรับ ตามพหุलिङ्गจึงเติบโตเป็นศูนย์กลางการค้าขายแห่งหนึ่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีทั้งความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และยังได้รับอารยธรรมความเจริญทางด้านศิลปะ อักษรศาสตร์ การเมืองการปกครอง ศาสนา และพิธีกรรม

ในราวพุทธศตวรรษที่ 8 ศาสนาพราหมณ์ได้เข้ามามีอิทธิพลในตามพหุलिङ्ग และเมืองใกล้เคียงในภูมิภาคแถบนี้ก็จะกระทั้งเข้าสู่พุทธศตวรรษที่ 16-17 อันเป็นยุคที่อาณาจักรศรีวิชัยรุ่งเรือง พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้ามาเผยแผ่ในภูมิภาคแห่งนี้โดยมีไชยาเป็นศูนย์กลาง แต่เมื่อครั้งนั้นแคว้นตามพหุलिङ्งมีอำนาจมั่นคงในทางการเมืองการปกครองในราวพุทธศตวรรษที่ 17-18 เมืองนครศรีธรรมราชแห่งนี้จึงได้กลายเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาแทน และพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองที่สุดในดินแดนแห่งนี้ในขณะเดียวกันเมื่อนครศรีธรรมราชก็สามารถแผ่อำนาจครอบคลุมเมืองในแถบนี้จนมีเมืองในปกครองถึง 12 เมือง จนได้ชื่อว่าเมือง 12 นักษัตริ และรุ่งเรืองอยู่นานกว่าร้อยปี และที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน และอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรสุโขทัยและอยุธยา แต่ก็ยังคงความเป็นหัวเมืองสำคัญฝ่ายใต้ตลอดมา ด้วยความเป็นเมืองที่รุ่งเรืองทางการค้า พุทธศาสนา ศิลปะ อารยธรรม มาแต่โบราณ จึงทำให้นครศรีธรรมราชเป็นเมืองแห่งพุทธศาสนา ปัญญาชน และผู้คนที่มีสัมพันธ์ด้วยศิลปะและมีชื่อเสียงขจรไกลสืบต่อมาจนปัจจุบัน

ดินแดนแห่งพุทธศาสนา พระบรมธาตุงามล้ำ

เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านเมืองนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ใจกลางเมืองริมถนนราชดำเนิน เป็นที่ตั้งของพระบรมธาตุเจดีย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวนครศรีธรรมราชและพุทธศาสนิกชนทั้งในภาคใต้และทั่วประเทศ สร้างขึ้นในราว พ.ศ. 1300 สมัยอาณาจักรศรีวิชัยซึ่งเป็นช่วงที่พุทธศาสนาฝ่ายมหายานได้เข้ามาเผยแผ่และเจริญรุ่งเรืองรูปแบบของการก่อสร้างเป็นสถาปัตยกรรมแบบลังกา เป็นสถูปทรงครึ่งวงกลมตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยม มีรูปช้างค้ำอยู่รอบบริเวณวิหารทับเกษตรซึ่งเชื่อกันว่าเป็นต้นแบบของสถาปัตยกรรมที่แพร่หลายไปยังท้องที่ใกล้เคียงในภาคใต้เช่น วัดเจดีย์งาม วัดพะโคะ วัดสังฆะ และเผยแพร่ไปสู่ สุโขทัย ศรีสัชนาลัย และอยุธยาในเวลาต่อมา องค์พระบรมธาตุเจดีย์มีความสูงจากพื้นถึงยอดประมาณ 37 วา 2 ศอก ส่วนยอดของเจดีย์หุ้มด้วยทองคำหนัก 962 กิโลกรัม และยังประดับด้วยแก้ว แหวน กำไล ต่างหู พระพุทธรูปและสิ่งของมีค่าที่ชาวบ้านผู้ศรัทธานำมาถวายจำนวนมากมาย นอกจากวัดมหาธาตุวรมหาวิหารจะเป็นศูนย์รวมของพระพุทธรูปศาสนาในภาคใต้ เป็นศูนย์รวมจิตใจชาวนครแล้ว ยังเป็นแหล่งรวมของปูชนียสถานและปูชนียวัตถุที่ทรงคุณค่าทางศิลปะจำนวนมาก เช่น รายรอบพระมหาธาตุเจดีย์ ยังมีเจดีย์รายเล็ก ๆ อีกถึง 158 องค์ บริเวณฐานขององค์พระมหาธาตุ ที่ชาวบ้านเรียกว่าระเบียงดินธาตุนั้นสร้างเป็นซุ้มมีรูปหัวช้างยื่นออกมาจำนวน 22 ซุ้มคั่นด้วยซุ้มเรือนแก้วครอบพระพุทธรูปปางประทานอภัยอีก 24 ซุ้ม ทั้งสี่ด้านของระเบียงพระธาตุ มีธรรมาสสำหรับพระสงฆ์ในแสดงในวันพระ ซึ่งวิหารบริเวณระเบียงดินธาตุนี้เรียกชื่อเป็นทางการว่าวิหารทับเกษตร ใกล้ๆกันนั้นจะเป็นทางเดินขึ้นสู่ฐานประทักษิณรอบองค์พระธาตุซึ่งเรียกว่าวิหารพระม้า ซึ่งมีรูปปั้นยักษ์และงูใหญ่ผู้อารักขาพระบรมธาตุและภาพปูนปั้นพุทธประวัติตอนที่เจ้าชายสิทธัตถะทรงม้าเสด็จออกบรรพชา ศิลปะสมัยอยุธยาตอนกลาง

อันเป็นที่มาของชื่อวิหารพระม้า นอกจากนี้ยังมีวิหารเขียนและวิหารโหล่งกา ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์จัดแสดงศิลปวัตถุล้ำค่า เช่น พระพุทธรูปทองคำ แก้วแหวน เงินทอง ต้นไม้เงิน ต้นไม้ทอง ซึ่งเป็นเครื่องบูชาพระบรมธาตุที่ผู้ศรัทธานำมาถวายตั้งแต่ครั้งโบราณ วิหารหลวง ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมอันงดงามล้ำค่าสมัยอยุธยา โดยมีลักษณะเฉพาะคือ คานรับพื้นคดโค้งสำเภา ยอดปลายเสาเอ่นรวมเข้าหากัน หน้าบันมีมุขเด็จไม้แกะสลักยื่นออกมา ด้านหน้าสลักรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ด้านหลังเป็นรูปพระนารายณ์ทรงครุฑ ภายในประดิษฐานพระประธานปางมารวิชัย นามพระศรีศาสดามุนี หลายแห่งเช่น วิหารสามจอม ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระเจ้าศรีธรรมมาโคกราช พระพุทธรูป ปูนปั้นปางมาร

วิชัยทรงเครื่องอวดงามฝีมือช่างสมัยอยุธยา วิหารพระแอต อันเป็นที่ประดิษฐานพระกัจจายณะ วิหารพระปัญญา และ วิหารธรรมศาลาเป็นต้น

วัดมหาธาตุวรมหาวิหาร

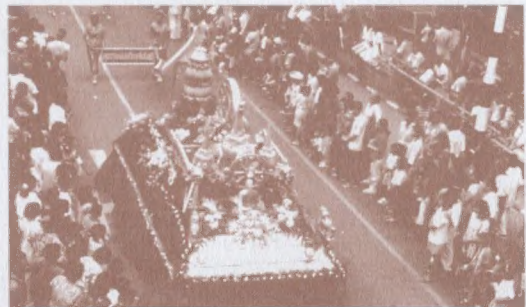

ประเพณีวัฒนธรรมเลื่องลือ

นคร ศรีธรรมราชได้ชื่อว่าเป็นเมืองพระ ซึ่งพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่งมาแต่ครั้งอดีต จนมีวัดถึงกว่า 600 แห่งผู้คนจึงมีวิถีชีวิตวัฒนธรรมประเพณีเกี่ยวข้องกับวัดอยู่มากมายตลอดทั้งปี แต่ที่มีชื่อเสียงเป็นเอกลักษณ์แตกต่างไปจากที่อื่นก็คือประเพณีสารทเดือนสิบและงานประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุงานสารทเดือนสิบเมืองคอนงานสารทเดือนสิบจัดขึ้นในวันแรม 14 ค่ำ และแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ซึ่งจะอยู่ในช่วงประมาณปลายเดือนกันยายนถึงตุลาคมนับเป็นงานบุญที่ใหญ่ที่สุดของชาวนคร ด้วยถือคติความเชื่อที่ว่า เมื่อบรรดาญาติพี่น้องผู้ล่วงลับไปแล้ว ผู้ที่มีบาปกรรมต้องชดใช้และถูกจองจำอยู่ในยมโลกจะได้รับการปลดปล่อยให้กลับมาเยี่ยมลูกหลานญาติพี่น้องในโลกมนุษย์ และจะได้มารับส่วนกุศลที่บรรดาลูกหลานญาติพี่น้องทำบุญอุทิศให้ในช่วงงานบุญสารทเดือนสิบในวันแรม 14-15 ค่ำ และจะต้องกับไปยมโลกในวันขึ้น 1 ค่ำเดือน 11

ชาวบ้านจะเริ่มจับจ่ายข้างของกันในวันแรม 13 ค่ำ ซึ่งถือเป็นวันจ่าย และจัดทำอาหาร ขนม และเครื่องบูชาต่างๆ จัดเป็นสำรับ หรือ "หมรับ" เพื่อยกไปทำบุญในวัดในวันแรม 14 ค่ำ โดยสิ่งที่จะขาดไม่ได้ในสำรับก็คือขนมสำคัญ 5 อย่าง คือ ขนมพอง เชื่อว่าจะเป็นแพลอยพาบรรพบุรุษข้ามพ้นทวงมหรธนหรือสังสารวัฏ ขนมลา เพื่ออุทิศเป็นผ้าแพรพรรณนุ่งห่ม ขนมกง บางครั้งก็ใช้ขนมไข่ปลา เพื่อเป็นเครื่องประดับ ขนมदिข่า มุ่งหมายให้เป็นเงินเป็นเบี้ย สำหรับจับจ่ายใช้สอย ขนมบ้า เพื่อให้บรรพชนใช้เป็นลูกสะบ้าเล่นในวันสงกรานต์ นอกจากนั้นในหมรับจะมีน้ำและอาหาร ผลไม้ต่าง ๆ ประดับเป็นยอดสูงอย่างสวยงาม จากนั้นจะยกหมรับไปถวายพระในวัด ด้วยวิธีสลาภักดิ์หรือการจับสลาภโดยไม่เจาะจงถวายพระรูปใดรูปหนึ่ง

ในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ชาวบ้านจะจัดหมรับ รับคายาย คือจะทำการแห่หมรับออกชุดไปวางไว้ใต้ต้นไม้หรือลานวัดข้างกำแพง สำหรับผีไม่มีญาติ เมื่อสวดบังสุกุลอุทิศส่วนกุศลเรียบร้อยแล้ว บรรดาเด็ก ๆ และผู้ใหญ่จะรูกันเข้ามาแย่งชิงอาหารในหมรับ เพราะเชื่อกันว่าอาหารเหล่านี้กินแล้วจะดีเป็นสิริมงคล ซึ่งเรียกพิธีนี้ว่าชิงเปรต ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุด้วยความศรัทธาต่อพระบรมธาตุ ชาวนครจึงจัดงานแห่ผ้าขึ้นธาตุขึ้นเป็นประจำทุกปีมาแต่ครั้งโบราณ โดยในสมัยรัชการพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยนั้น ได้กระทำกันในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 อันเป็นวันวิสาขบูชา ต่อมาในสมัยพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้กำหนดเพิ่มขึ้น 15 ค่ำเดือน 3 อันตรงกับวันมาฆบูชาเป็นวันแห่ผ้าขึ้นธาตุอีกวันหนึ่ง และถือปฏิบัติกันมาจนปัจจุบัน ก่อนถึงวันแห่ผ้าขึ้นธาตุ ชาวบ้านจะร่วมกันบริจาคทรัพย์ซื้อผ้ามาเย็บรวมกันเป็นผืนยาว โดยผ้านี้จะนิยมเลือกสีใดสีหนึ่งใน 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีขาว เมื่อถึงวันงานก็จะร่วมกันแห่ผ้าชูไว้บนหัวมาห่มรอบองค์พระบรมธาตุซึ่งถือว่าได้กุศลแรงยิ่ง

แดนหัตถศิลป์ ถิ่นปัญญาชน คนช่าง

ความเจริญรุ่งเรืองของเมืองนครศรีธรรมราชที่มีมาแต่อดีต ทำให้เกิดการสั่งสมสืบทอดวิชา

ความรู้แขนงต่าง ๆ มาจนปัจจุบันนี้ ด้วยความเป็นคนคงแก่เรียน เป็นคนมีความรู้ คนนครจึงมันไม่ยอมให้ใครเอาเปรียบได้ง่าย ๆ จนมักถูกมองว่าเป็นคนหัวหมอบ วิชาความรู้ต่าง ๆ ที่สืบทอดต่อ ๆ กันมานั้น ได้แทรกซึมเข้าไปในวิถีการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของชาวนครอย่างแนบแน่น โดยเฉพาะในวิชาเชิงช่างและงานศิลปหัตถกรรม

งานศิลปหัตถกรรมของชาวนครนั้น มีทั้งระดับช่างฝีมือในราชสำนักลงมาถึงภูมิปัญญาชาวบ้านระดับท้องถิ่น เช่น การทำเครื่องถม ซึ่งเครื่องถมเมืองนครนั้นมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ในอดีตนั้นเครื่องถมถือเป็นเครื่องราชูปโภคของกษัตริย์ และเป็นเครื่องยศของขุนนางชั้นสูง ทั้งยังใช้เป็นเครื่องราชบรรณาการ เช่นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ก็ได้ทรงให้เครื่องถมเมืองนครนี้ส่งไปบรรณาการพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 และพระสันตะปาปาแห่งกรุงโรม และในสมัยรัตนโกสินทร์ เจ้าพระยาบวรบุรีได้ส่งเครื่องถมมาถวายพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลต่าง ๆ ซึ่งงานแต่ละชิ้นนั้นงดงามทางศิลปะ และทรงคุณค่ายิ่งอย่างเช่นพระแท่นพุดตานที่ตั้งเป็นที่ประทับอยู่ในท้องพระโรงกลางพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท

ปัจจุบันเครื่องถมเมืองนครยังคงความงามด้วยฝีมือที่ละเอียดประณีต และได้รับมาเป็นเครื่องประดับ เครื่องใช้ของผู้คนทั่วไป ซึ่งจะสามารถหาชมและเลือกซื้อได้ที่ถนนท่าช้างข้างสนามหน้าเมืองหลังที่ทำการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อันเป็นถนนหัตถกรรมที่มีทั้งร้านเครื่องถมและร้านเครื่องเงินเรียงรายกันอยู่มากมายหลายร้าน

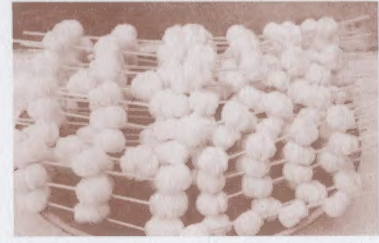
ในส่วนของงานหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีพื้นฐานการผลิตขึ้นเพื่อใช้ในครัวเรือนแล้ว เช่น เครื่องจักสานต่าง ซึ่งผลิตจากวัสดุธรรมชาติ เช่น การทำกานหมากใบจาก กานตันทลาว ชะโอน มาทำ "หม่า" ซึ่งเป็นเครื่องมือตักน้ำที่ใช้กันทั่วไปในบ้านเรือนเรียกสวนของชาวนคร งานจักสานที่วิจิตรขึ้นมาก็มี เช่น ยานลิเกา ซึ่งนำมาสานเป็นตะกร้า กระเป๋า ถัง พาน เขียนหมาก กล่องใส่ของ ซึ่งในปัจจุบันได้กลายเป็นสินค้าที่ระลึกที่ขึ้นชื่ออย่างหนึ่งของเมืองนคร

การแกะตัวหนังสือลงกับไม้เป็นหัตถกรรมที่ขึ้นชื่ออีกอย่างหนึ่งของเมืองนคร เพราะเป็นเครื่องประดับตกแต่งอันงดงามแล้ว ยังเป็นมรดกสืบทอดนิยมของชาวนครมาแต่ครั้งโบราณซึ่งมีตัวหนังสือลงจำหน่ายตามร้านค้าของที่ระลึกทั่วไปในเมืองนคร

แต่หากจะชมการสาธิตการแกะและการลงหนังสือด้วยแล้ว สามารถชมได้ที่บ้านนายสุชาติ ทรัพย์สิน

ในซอยศรีธรรมโคก 3

ความเป็นเมืองที่มีทำเลที่ตั้งดีเยี่ยม ทำให้นครอุดมสมบูรณ์ไปด้วยอาหารการกิน เพราะมีพื้นที่ป่าเขา อุดมสมบูรณ์และมีชายฝั่งปากแม่น้ำ ชาวนครจึงมีทั้งพืช ผัก ผลไม้ และอาหารจากทะเลอย่างสมบูรณ์ เมืองคอนจึงเป็นแหล่งอาหารการกินที่ขึ้นชื่อที่สุดแห่งหนึ่งของภาคใต้เลยทีเดียว

เริ่มตั้งแต่เช้า ขนมจีนเป็นอาหารยอดนิยมอย่างหนึ่งของคนเมืองคอน ด้วยชาวบ้านนิยมกินขนมจีนกันมาก และขนมจีนเมืองคอนนั้นได้ชื่อว่า มีเส้นเหนียวนุ่ม มีขายกันทั่วไปทั้งแผงริมทางและในร้าน ที่ขึ้นชื่อและเป็นที่นิยมก็เช่น ขนมจีนที่ศาลาดูหก และที่ร้านขนมจีนเมืองคอนถนนพนายม ซึ่งทั้ง 2 ร้านมีลูกค้ามากพอ ๆ กัน และมีให้เลือกทั้งน้ำยา น้ำยาป่า แกงพุงปลา หรือแกงไดปลา แกงไก่ ซึ่งรสชาติจัดจ้านเข้มข้น กับผักเหนาะถาดโตที่มีผักพื้นบ้านแปลก ๆ ให้เลือกมากมาย

หลังจากขนมจีนรสจัด อาจดับท้ายด้วยของหวานซึ่งมักเป็นลอดช่องน้ำกะทิ หรือขนมบัวแดงใส ซึ่งมักมีขายที่ร้านขนมจีนแต่หากเป็นช่วงหน้าม้งฤดูออกผลราวเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม ที่เมืองนครนั้นก็ยังมีม้งคุดคัต ซึ่งเป็นของกินเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวครมาแต่โบราณ โดยชาวสวนจะเอาม้งคุดคัตที่กำลังทาม ปอกเปลือกแล้วแช่น้ำเกลือหรือน้ำสารส้มจาง ๆ เพื่อล้างยางออกให้หมดเมื่อม้งคุดคัตจะคงความหวานน้ำกินอยู่ตลอดเวลา จากนั้นจะนำมาผึ่งให้แห้งแล้วเสียบไม้ไม้ละ 3 ลูก ใส่ถาดออกเดินขาย รสชาติหวาน กรอบน่าลิ้มลอง

สำหรับร้านอาหารที่ขึ้นชื่อของเมืองนครนั้นก็มิได้เลือกมากมาย อย่างเช่นอาหารพื้นเมืองที่ลือลั่นคร บริเวณบวรราชารุ ร้านจิรศักดิ์ ถนนยมราช ส่วนอาหารทั่วไปเช่น ร้านแกงส้ม ร้านนครอินทร์ ร้านมัดไม้ ร้านยิ้มยิ้ม ร้านละคร ร้านคำกันเอง และ ขอเฮงฮวด เป็นต้น หรือหากต้องการชิมอาหารทะเล ก็เช่น ร้านโกกู่ ปากนคร ชีฟู๊ด รีมวัง เป็นต้น

สุดยอดแห่งหุบเขาและป่าดงดิบ

อุทยานแห่งชาติเขาลง

ภูมิประเทศของนครศรีธรรมราชที่ตอนกลางเป็นที่ตั้งของเทือกเขานครศรีธรรมราช สูงตระหง่านเป็นเสมือนกำแพงธรรมชาติที่กั้นความชุ่มชื้นของหมู่เมฆและกระแสลมที่พัดพามรสุมทั้งสองฟากฝั่งจากท้องทะเลมาตกเป็นฝนหล่อเลี้ยงพืชพรรณแห่งป่าดงดิบบนขุนเขาให้อุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารกว่า 15 สายที่ไหลลงไปหล่อเลี้ยงผืนแผ่นดินเบื้องล่าง และเป็นแหล่งน้ำใหญ่ของแม่น้ำตาปีแม่น้ำสายที่ยาวที่สุดของภาคใต้

ด้วยยอดเขาที่สูงตระหง่านราว 1,835 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลางของยอดเขาหลวงอันเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในภาคใต้และยังรายล้อมด้วยยอดเขาสูงรอบข้างอย่างยอดเขาฝาชี ยอดเขาสอยดาว เขาช้างแรด เขาเก็ง เขาทอยสังข์ เขาโปรห์ เขาปริง เป็นต้นซึ่งแต่ละยอดเขาปกคลุมด้วยพืชพรรณแห่งป่าดงดิบอันหนาทึบ กรมป่าไม้จึงได้ทำการสำรวจและจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2517 ครอบคลุมพื้นที่ราว 356,250 ไร่ หรือราว 570 ตารางกม.

ด้วยเทือกเขาในเขตอุทยานแห่งชาติเขาลงตั้งอยู่ในเขตที่มีปริมาณน้ำฝนสูงเกือบตลอดทั้งปี จึงมีสภาพป่าดิบชื้นในเขตป่าฝนอันหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ซึ่งอาจแบ่งสภาพเป็นดินขึ้นบนเขาลงเป็นประเภทตามระดับความสูงเป็น 4 ประเภทคือ

1. ป่าดิบชื้นในพื้นที่ต่ำ คือ ป่าที่พบในพื้นที่ราบขึ้นไปจนถึงระดับความสูงไม่เกิน 300 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลางอันมีพืชพรรณไม่ขึ้นอยู่หลากหลายและหนาแน่น มีไม้ขนาดใหญ่เรือนยอดสูงวงศ์ยาง และไม้ขนาดอื่นๆ ขึ้นอยู่มากมาย ใต้ไม้ใหญ่จะเป็นไม้พุ่มและไม้อิงอาศัยขนาดเล็ก ๆ
2. ป่าดิบชื้นเชิงเขา คือป่าที่อยู่เหนือความสูงระดับ 300 เมตรขึ้นไปจนถึง 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีลักษณะโครงสร้างคล้ายกับประเภทแรก แต่จะมีไม้จำพวกพญาไม้ เต่าร้างยักษ์ มหาดำ อันเป็นต้นเฟิร์นต้นขนาดใหญ่ที่งดงามและเป็นจุดเด่นแห่งผืนป่าแห่งนี้

การเดินทางสู่นครศรีธรรมราช

การเดินทางสู่นครศรีธรรมราชด้วยความสะดวกสบายของการคมนาคมในปัจจุบันเราสามารถเดินทางสู่จังหวัดนครศรีธรรมราชได้อย่างรวดเร็ว โดยมีหลายวิธีดังนี้

1. ทางรถยนต์

มี 2 เส้นทาง คือ เริ่มต้นจากกรุงเทพมหานครโดยใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ผ่านจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และเมื่อถึงจังหวัดชุมพรจึงเปลี่ยนมาใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 41 ผ่านจังหวัดสุราษฎร์ธานี เข้าเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชทางอำเภอทุ่งสง และผ่านอำเภอร่อนพิบูลย์ เข้าถึงอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ระยะทางประมาณ 860 กม. หรือเราสามารถใช้อีกเส้นทางหนึ่งเพื่อสัมผัสกับบรรยากาศของทะเลใต้ในขณะที่ขับรถและยังมีโอกาสได้พบเห็นวิถีชีวิตชายฝั่งของชาวประมงมุสลิมอีกเป็นระยะโดยเราสามารถแยกออกจากทางหลวงหมายเลข 41 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีไปตามทางหลวงหมายเลข 401 ในเส้นทางนี้จะเลียบชายฝั่งทะเลอำเภอสิชล ท่าศาลาเข้าสู่อำเภอนครศรีธรรมราชรวมระยะทางประมาณ 820 กม.

2. ทางรถโดยสารประจำทาง

มีรถโดยสารธรรมดาและรถโดยสารปรับอากาศของบริษัทขนส่งจำกัด จัดบริการที่กรุงเทพฯ สถานีต้นทางที่ขนส่งสายใต้ ถนนปิ่นเกล้า-นครชัยศรี และ ที่นครศรีธรรมราช ต้นทางอยู่ที่ บริษัทขนส่ง จำกัด นครศรีธรรมราชใกล้ตลาดหัวอิฐ

รถวิโอพี อัตราค่าโดยสาร 530 บาท ออกจากกรุงเทพฯ 19.00 นาฬิกา ออกจากนครศรีธรรมราช : 17.30 น.

รถปรับอากาศชั้น 1 อัตราค่าโดยสาร 342 บาท ออกจากกรุงเทพฯ : 09.00, 18.00, 18.30, 18.50, 19.00, 19.30, 19.40, 19.50, 20.00, 20.20, 20.30 นาฬิกา ออกจากนครศรีธรรมราชเวลา : 09.00, 17.00, 17.10, 17.20, 17.30, 17.40, 18.00, 18.10, 18.20 นาฬิกา

รถปรับอากาศชั้น 2 อัตราค่าโดยสาร 266 บาท ออกจากกรุงเทพฯ เวลา : 17.30, 20.30 นาฬิกา
ออกจากนครศรีธรรมราชเวลา : 17.00, 18.00 นาฬิกา

รถธรรมดา อัตราค่าโดยสาร 190 บาท ออกจากกรุงเทพฯ เวลา : 06.40, 17.00, 19.00, 21.30, 23.50 นาฬิกา
ออกจากนครศรีธรรมราช เวลา : 07.00, 08.30, 16.30, 17.30, 18.30 นาฬิกา สอบถามรายละเอียดได้ที่
กรุงเทพฯ โทรศัพท (02) 435-1199, 435-1200 และ 435-1196 นครศรีธรรมราช โทรศัพท (075) 356-781

นอกจากนี้ยังมีรถโดยสารปรับอากาศของบริษัทเอกชนให้บริการได้แก่ นครศรีธรรมเย็น กรุงเทพฯ โทรศัพท (02) 433-0722, 435-788 นครศรีธรรมราช โทรศัพท (075) 344-373, 356-980 นครศรีทวีร์ กรุงเทพฯ โทรศัพท (02) 435-5025, 435-5033 นครศรีธรรมราช โทรศัพท (075) 342-134, 343-851-โสภณทัวร์ กรุงเทพฯ โทรศัพท (02) 281-2882-3, 282-1943, 435-5023 นครศรีธรรมราช โทรศัพท (075) 341-221 กรุ๋งสยามทัวร์ โทรศัพท (02) 282-1261, 282-2118, 435-0524 นครศรีธรรมราช
โทรศัพท (075) 341-665

3. ทางรถไฟ

การเดินทางโดยรถไฟ จัดเป็นอีกการเดินทางหนึ่งทีอบอุ่นและมีชีวิตชีวา เพราะเราสามารถมองเห็นภาพความสวยงามริมสองข้างทางรถไฟและยังถือเป็นการเดินทางที่ปลอดภัยอีกด้วย การรถไฟแห่งประเทศไทยให้บริการรถไฟสู่จังหวัดนครราชสีมา ทั้งโดยตรงและเป็นขบวนรถผ่านดังนี้

ตารางเดินรถไฟสายใต้ : กรุงเทพฯ-นครราชสีมา

ขบวน	ต้นทาง	เวลาออก	เวลาเข้า	ปลายทาง
เร็ว 173	กรุงเทพฯ	17.35 น.	10.00 น.	นครราชสีมา
ด่วน 85	กรุงเทพฯ	19.15 น.	11.55 น.	นครราชสีมา

นครราชสีมา-กรุงเทพฯ

ขบวน	ต้นทาง	เวลาออก	เวลาเข้า	ปลายทาง
เร็ว 174	กรุงเทพฯ	12.00 น.	05.05 น.	นครราชสีมา
ด่วน 86	กรุงเทพฯ	14.00 น.	06.35 น.	นครราชสีมา

4. ทางอากาศ

การเดินทางโดยสารโดยเครื่องบิน จัดว่าเป็นการเดินทางที่สะดวกรวดเร็วมากที่สุด ทางบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) มีเที่ยวบินบริการทุกวันจันทร์ พุธ ศุกร์และเสาร์ จากกรุงเทพฯ เวลา 06.15 น. ถึงนครราชสีมา เวลา 07.45 น. จากนั้นนครราชสีมา เวลา 08.40 น. ถึงกรุงเทพฯ เวลา 10.10 น. ทุกวันอังคาร พฤหัสบดีและอาทิตย์ จากกรุงเทพฯ เวลา 15.30 น. ถึงนครราชสีมา เวลา 17.00 น. จากนั้นนครราชสีมา เวลา 17.40 น. ถึงกรุงเทพฯ เวลา 19.10 น. อัตราค่าโดยสารชั้นประหยัด พิเศษ เที่ยวบินละ 1,770 บาท

สอบถามรายละเอียดได้

บริษัทการบินไทย จำกัด

กรุงเทพฯ โทรศัพท์ (02) 628-2000

นครราชสีมา โทรศัพท์ (075) 342-491, 343-874

การเดินทางภายในจังหวัด

รถโดยสารในอำเภอเมืองฯ

เราสามารถโดยสารรถสองแถวสายหัวถนนสนามกีฬา ซึ่งเป็นรถโดยสารหลักวิ่งผ่านถนนราชดำเนินตลอดสาย ค่าโดยสารคนละ 3 บาท หรือ 5 บาท ขึ้นอยู่กับระยะทางที่โดยสาร หรือสามารถใช้บริการรถสองแถววิ่งระหว่างถนนและซอยเล็ก ภายในตัวเมืองรถสองแถวประเภทนี้ไม่มีเส้นทางประจำค่าโดยสารคนละ 5 บาท

การเดินทาง

จากอำเภอเมืองนครราชสีมาไปยังอำเภอต่าง ๆ

ปากพิจ	36 กม.	พาสาลา	28 กม.
ชะอวด	71 กม.	พิชิต	66 กม.
เชียรใหญ่	52 กม.	ชนอม	100 กม.
หัวไทร	66 กม.	พรหมคีรี	21 กม.
เฉลิมพระเกียรติ	22 กม.	ลานสกา	21 กม.
รอบพันด	32 กม.	พิปูน	93 กม.
จุฬาภรณ์	50 กม.	ทุ่งสง	55 กม.
บางขัน	94 กม.	ทุ่งใหญ่	102 กม.
ฉวาง	71 กม.	ฉะพรา	107 กม.
กิ่ง อ.ชะอวด	50 กม.	กิ่ง อ.นบพิตำ	50 กม.

การเดินทาง

จากนครราชสีมาไปยังจังหวัดใกล้เคียง

สุราษฎร์ธานี	130 กม.	ตรัง	131 กม.
พัทลุง	135 กม.	สงขลา	187 กม.
กระบี่	336 กม.		

★ แหล่งท่องเที่ยว ATTRACTION

- A1 วัดพระมหาธาตุราชวรวิหาร (WAT PHRAMAHATHAT)
- A2 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ (NATIONAL MUSEUM)
- A3 วัดสวนหลวง (WAT SUAN LUANG)
- A4 วัดท่าโคตร (WAT THAO KOT)
- A5 ศาลพระเสื้อเมือง (THE CITY'S GAURDIAN)
- A6 หอพระพุทธชินราช (HO PHRA PHUTTA S HING)
- A7 หอพระสิริ (HO PHRA S I-SUAN)
- A8 หอพระนารายณ์ (HO PHRA NARAI)
- A9 กำแพงเมืองเก่า (THE CITY WALL & NORTHERN GATE)
- A10 ศาลาประจักษ์ (SALA PRADU HOK)
- A11 พระตำหนักปั้นยา (PRAT LEGEND POND)
- A12 วัดพระสูง (WHAIRN PHRA SOONG)
- A13 ศาลหลักเมือง (THE SPIRIT CITY)
- A14 สวนพระเนตร (SUAN PHRA NEREN)
- A15 วัดวังตะกั่ว (WAT WANG TAWAN TIKO)
- A16 วัดประดู่ (WAT PRADU)
- A17 วัดแจ้ง (WAT CHEANG)

● อาหารพื้นเมืองและแหล่งอาหาร (FOOD STALL)

- F1 อาหารพื้นเมือง (LOCAL FOOD)
- F2 ร้านอาหารกลางวัน (NGHAT LIFE FOOD STALL)
- F3 ร้านน้ำชากาแฟ (LOCAL COFFEE SHOP)
- F4 อาหารมุสลิม (MUSLIM FOOD)

● โรงแรม (HOTEL)

- H1 นกกระทา (NAKHON GARDEN INN)
- H2 แกรนด์ปาร์ค (GRAND PARK)
- H3 โฮเทล (HAI HOTEL)
- H4 โรงแรมทักษิณ (TAKSIN HOTEL)
- H5 โรงแรมทวินโลตัส (THE TWIN LOTUS)

● สถานที่ราชการที่สำคัญ (OFFICIAL OFFICE)

- B1 โรงพยาบาลทหาร (MAHARAJ HOSPITAL)
- B2 ศาลากลางจังหวัด นครราชสีมา (PROVINCIAL OFFICE)
- B3 พท.ภาคที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา (TAI, SOUTHERN OFFICE REGION 2)
- B4 สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครราชสีมา (POLICE STATION)
- B5 ที่ทำการไปรษณีย์ (POST OFFICE)
- B6 เทศบาลนครราชสีมา (CITY HALL)
- B7 โรงพยาบาลเคทีเอ็ม (CHRISTIAN HOSPITAL)
- B8 สถานีรถไฟจังหวัดนครราชสีมา (RAILWAY STATION)
- B9 โรงพยาบาลนครินทร์ (NAKARINDRA HOSPITAL)
- B10 สถานีขนส่งจังหวัดนครราชสีมา (BUS TERMINAL)
- B11 สำนักงานนครราชสีมา (NAI AIRWAYS OFFICE)

แผนที่แหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครศรีธรรมราช

ไม่ได้กำหนดมาตราส่วน
NOT TO SCALE

ดินแดนแห่งพุทธศาสน์
พระบรมธาตุงามล้ำ
ประเพณี วัฒนธรรมเลื่องลือ
แดนทัศนศิลป์
ถิ่นปัญญาชนคนช่าง
สุดยอดแห่งขุนเขา
และป่าดงดิบ
อุทยานแห่งชาติเขาค้อหลวง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 2
สนามหน้าเมือง ถ.ราชดำเนิน อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80000
โทร. (075) 346515-6 แฟกซ์. (075) 346517